

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Kuchynkou v právní věci
žalobce: L.P., zastoupeného Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou se sídlem ul. Míru 17, Rokycany, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.5.2011, čj. DSH/729/11,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou předanou k poštovní přepravě dne 20.6.2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 4.5.2011, čj. DSH/729/11, a výroku II. rozhodnutí Městského úřadu Kralovice ze dne 3.12.2010, čj. OD-27273/10-909/2009-KUH, a vrácení věci žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

Napadeným rozhodnutím Krajský úřad Plzeňského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil výrok II. rozhodnutí Městského úřadu Kralovice ze dne 3.12.2010, čj. OD-27273/10-909/2009-KUH, jímž se žalobce uznává vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, když dne 27.5.2010 okolo 22:00 hod. jako řidič osobního vozidla tov. zn. Jeep Cherokee, SPZ x, jel po pozemní komunikaci v obci Plasy směrem na obec Horní Hradiště a byl kontrolován hlídkou Policie ČR, při kontrole byl vyzván k provedení dechové zkoušky přístrojem Dräger,

což odmítl, a dále byl vyzván, aby se podrobil lékařskému vyšetření za účelem zjištění hladiny alkoholu v těle řidiče, které se také odmítl podrobit. Za tento přestupek byla obviněnému uložena pokuta ve výši 26.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

Přestupky jsou upraveny zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o přestupcích*“).

Není-li v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o přestupcích zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“ nebo „*spr. ř.*“).

Provoz na pozemních komunikacích je upraven zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o silničním provozu*“).

V žalobě se namítá porušení základních procesních práv žalobce tím, že neměl možnost se zúčastnit ústního jednání ve věci a rovněž neměl možnost se ani seznámit s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný při svém rozhodnutí vychází z toho, že žalobce byl k ústnímu jednání před správním orgánem I. stupně náležitým způsobem předvolán a vzhledem k tomu, že se k tomuto jednání konanému dne 24.11.2010 bez náležité omluvy nedostavil, byl správní orgán I. stupně oprávněn jednat a rozhodnout. S tím žalobce nesouhlasí. Namítá, že správní orgán jednání nařídil tím způsobem, že písemností ze dne 4.10.2010 stanovil několik termínů jednání. Na základě této písemnosti pak žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil omluvu z jednání a zprávu, ze které vyplývalo, že žalobce z důvodu svého zdravotního stavu se nemůže k ústním jednáním dostavit. Správní orgán argumentuje tím, že ze zprávy žalobce vyplývá, že měl jít dne 26.10.2010 na kontrolu s tím, že správní orgán I. stupně konal ústní jednání necelý měsíc po této plánované kontrole. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně od žalobce žádnou další omluvu neobdržel, dovodil, že se žalobce mohl k ústnímu jednání dne 24.11.2010 dostavit a z uvedeného důvodu také ústní jednání konal. Žalobce namítá, že tak učinil v rozporu se správním řádem a v rozporu se základními procesními právy žalobce. Za situace, kdy měl správní orgán I. stupně potvrzení o pracovní neschopnosti žalobce, měl jeho omluvu a dospěl-li k závěru, že mu není známo, zda tato neschopnost i nadále trvá, byl dle názoru žalobce povinen vyzvat žalobce k prokázání toho, zda jeho pracovní neschopnost byla prodloužena i po kontrole konané dne 26.10.2010, případně i k předložení vyjádření ošetřující lékařky, zdaje schopen se i přes pracovní neschopnost zúčastnit ústního jednání. Namísto toho správní orgán rozhodl na základě svého uvážení, když se domníval, že pokud měl žalobce stanovenou kontrolu na den 26.10.2010 a jednání se konalo téměř po měsíci od této kontroly, mohl být již žalobce uschopněn a mohl se jednání zúčastnit. Správní orgán se poté snažil získat i některé informace telefonickým kontaktem s ošetřující lékařkou žalobce, což žalobce považuje za nepřijatelný postup, který znamená i porušení jeho práva na ochranu osobních údajů. Tím, že správní orgán jednání dne 24.11.2010 konal, porušil procesní práva žalobce, kterému tak bylo odňato i právo činit důkazní návrhy, vyjádřit se k projednávanému skutku, seznámit se s obsahem správního spisu před vydáním napadeného rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že řízení před správním orgánem I. stupně je stíženo procesní vadou, která má za

následek nezákonnost rozhodnutí vydaného v daném řízení. K citovaným námitkám žalobce na nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak žalovaný náležitým způsobem nepřihlédl a potvrdil-li napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítnutím podaného odvolání žalobce jako odvolání nedůvodného, zatížil i on sám své rozhodnutí vadou nezákonnosti a v podstatě i nepřezkoumatelnosti.

Žalovaný správní orgán se k žalobě vyjádřil tak, že s námitkou žalobce se zabýval již v napadeném rozhodnutí. K tomuto dodává, že žalobce byl několikrát předvolán k ústnímu jednání a pokaždé se z nařízeného ústního jednání omlouval ze zdravotních důvodů. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně v předvolání ze dne 4.10.2010, které bylo žalobci doručeno dne 6.10.2010, stanovil další termín ústního jednání, přičemž stanovil rovněž více náhradních termínů. Toto správní orgán I. stupně učinil z důvodu procesní ekonomie, a to jak časové, neboť každé předvolání k ústnímu jednání musí být provedeno s určitým časovým předstihem, tak i finanční, neboť každé předvolání vyžaduje určité náklady. S tímto postupem se žalovaný ztotožňuje. Žalovaný má za to, že správní řád ani jiný zákon nezakazují, aby správní orgán při předvolání k ústnímu jednání zároveň stanovil i náhradní termín. V daném případě vzhledem k opakovaným omluvám žalobce tak správní orgán I. stupně učinil. Žalobce se z nařízeného ústního jednání na den 20.10.2010 omluvil opět ze zdravotních důvodů. Svoji omluvu doložil potvrzením ze dne 12.10.2010, ze kterého rovněž vyplývalo, že pracovní neschopnost žalobce bude trvat nejméně do 26.10.2010, kdy se měl žalobce dostavit na kontrolu. Poté však již žalobce svoji pracovní neschopnost nikterak nedoložil a ani se z náhradních termínů konání ústního jednání neomluvil. Z tohoto důvodu tak správní orgán I. stupně konal ústní jednání v posledním nařízeném termínu dne 24.11.2010, a to v nepřítomnosti žalobce v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalovaný má za to, že postup správního orgánu I. stupně byl zcela v souladu se zákonem a zároveň že tento postup mohl být žalobcem dostatečně seznatelný a předvídatelný. Ke zjišťování zdravotního stavu žalobce žalovaný poznamenává, že správní orgán I. stupně toliko zjišťoval, zda zdravotní stav žalobce dovoluje dostavit se k ústnímu jednání. Správní orgán I. stupně se nikterak lékařky nedotazoval, jaké zdravotní potíže žalobce má, jaké má nemoci a podobně. Tyto informace samozřejmě správní orgán požadovat nemůže, neboť se jedná o údaje chráněné lékařským tajemstvím. Zjištění, zda diagnóza účastníka řízení brání jeho účasti na ústním jednání, však pod takovou ochranou není. Vzhledem k tomu, že je častým případem, že se účastník řízení vyhýbá projednání případu účelovými návštěvami lékaře, správní orgány v některých případech ověřují u lékaře, zda skutečně účastníku řízení bránila nějaká překážka dostavit se k ústnímu jednání. Jen na okraj pak žalovaný konstatuje, že žalobce sice uvádí, že byl postupem správních orgánů krácen na právech, avšak nikdy v průběhu řízení neuvedl ani jedinou námitku proti skutkovému stavu zjištěnému správním orgánem I. stupně. Dle názoru žalovaného toto svědčí o tom, že žalobce sám nemá proti skutkovému stavu co namítnout, pouze se účelově vyhýbal řízení s cílem dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek.

Při jednání před soudem dne 7.8.2012 žalobce uvedl, že na konci roku 2010 měl bolesti, v zimě má s páteří větší problémy než v létě. Jeho zdravotní stav je proměnlivý, jeden den jsou bolesti menší, další den větší. Napsal proto omluvný dopis správnímu orgánu. Jeho obsah možná nebyl právně správný, ale psal to jako normální člověk. Žalobcova nemoc nadále pokračuje a zhoršuje se.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).

Žaloba nebyla shledána důvodnou.

Podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011, se přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

V žalobě jsou uplatněny dva žalobní body: žalobce tvrdí, že neměl možnost se zúčastnit ústního jednání ve věci a rovněž neměl možnost se ani seznámit s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

– 1 –

Ve věcech správního trestání došel Ústavní soud mj. k tomuto zásadnímu závěru: „Došlo-li ke změně kogentního ustanovení zákona, podle kterého rozhodoval státní orgán, jehož rozhodnutí podléhalo soudnímu přezkumu, tak, že v době, kdy o přezkumu rozhodoval soud, platilo již jiné zákonné ustanovení, které zásadním způsobem změnilo předchozí úpravu, podle níž bylo napadené rozhodnutí vydáno, musí se soud, pro který je rozhodující stav v době vydání rozsudku, s novým zněním zákona vypořádat. Pokud tuto změnu ani nezaznamená a rozhoduje tak, jako by ji ani nevzal na vědomí, jde z jeho strany o projev libovůle, který zakládá porušení Ústavou České republiky zaručených práv účastníka řízení. Takovým postupem je porušen čl. 90 Ústavy České republiky, podle kterého jsou soudy povolány především k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům.“ (viz náález ze dne 3.6.2004 sp. zn. II. ÚS 163/03).

K tomu zdejší soud konstatuje, že zákon č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s účinností od 1.8.2011 sice v zákoně o přestupcích zrušil stávající ustanovení § 22 tohoto zákona [čl. III bod 1], ale do zákona o silničním provozu vložil nové ustanovení § 125c, podle jehož odst. 1 písm. d) se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví [čl. I bod 45].

V důvodové zprávě k návrhu této novely zákona o provozu na pozemních komunikacích se uvádí, že návrh v souladu s přijatou vládní koncepcí reformy správního trestání (usnesení vlády č. 162 ze dne 20. února 2002) promítá nové principy správního trestání do zákona o silničním provozu. Skutkové podstaty přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které byly dosud obsaženy v zákoně o přestupcích, jsou návrhem začleněny do zákona o silničním provozu. Změny zákona o přestupcích souvisejí s uvedením zákona o silničním provozu do souladu s vládou stanovenými zásadami správního trestání. Dosavadní přestupky na úseky bezpečnosti a plynulosti silničního provozu se vypouštějí z přestupkového zákona a nově se

zařazují do zákona o silničním provozu [viz Parlament ČR, Poslanecká sněmovna, VI. volební období, sněmovní tisk 26/0].

Porovnání aktuální právní úpravy s právní úpravou účinnou do 31.7.2011 svědčí zásadně toliko o určitém zpřesnění skutkových podstat výše uvedeného přestupku.

Vzhledem k uvedenému má zdejší soud za to, že v přezkoumávané věci nedošlo k tomu, že v době, kdy o přezkumu rozhoduje soud, by platilo již jiné zákonné ustanovení, které *zásadním způsobem* změnilo předchozí úpravu, podle níž bylo napadené rozhodnutí vydáno.

– 2 –

Žalobce předně namítá, že neměl možnost se zúčastnit ústního jednání ve věci [§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích].

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání [*věta první*] a v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu [*věta druhá*].

Ustanovení § 74 odst. 1 věty první zákona o přestupcích stanovuje, že o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání, ustanovení § 74 odst. 1 věty druhé téhož zákona pak upravuje podmínky, za nichž lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku.

Ohledně uvedených podmínek došel Nejvyšší správní soud zejména k těmto závěrům: „Omluvu z ústního projednání přestupku (§ 74 odst. 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je nutno hodnotit i s ohledem na § 4 odst. 1 správního řádu, použitého ve spojení s § 51 zákona o přestupcích. Pokud obviněný z přestupku opakovaně tvrdí, že ve dny, na které bylo stanoveno ústní jednání, nebyl na území České republiky, a přitom se vůbec nepokusil se správním orgánem sjednat termín ústního jednání na dobu před jeho odjezdem, nejedná se o náležitou omluvu, ale o účelové vyhýbání se ústnímu projednání přestupku.“ [rozsudek ze dne 22.11.2004 č.j. 6 As 50/2003-41, publikovaný na www.nssoud.cz], „Za vadu řízení by bylo třeba považovat stav, pokud by věc byla projednána v nepřítomnosti obviněného z přestupku, který se sice nedostavil bez náležité omluvy, ale byla by zde existence důležitého důvodu. Z hlediska povinnosti součinnosti obviněného z přestupku však musí správní orgán i při existenci důležitého důvodu vyhodnotit též závažnost skutečnosti, pro kterou mu obviněný z přestupku nedoručil náležitou omluvu. Na druhou stranu náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.“ [rozsudek ze dne 13.9.2007 č.j. 7 As 34/2007-56, publikovaný na www.nssoud.cz] a „Důležitost důvodu omluvy obviněné z přestupku a jejího zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání (§ 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), o jak dlouhý pobyt advokáta (zástupce) v zahraničí jde, zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoli obstrukční snaha či potřeba obviněné z přestupku nebo jejího

zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.“ [rozsudek ze dne 14.5.2009 č.j. 7 As 28/2009-99, publikovaný na www.nssoud.cz].

Ze správního spisu zjistil soud tyto skutečnosti:

1. Dne 13.1.2010 pod čj. OD-1170/10-909/2009-KUH Městský úřad Kralovice zahájil proti žalobci řízení ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jehož se měl dopustit dne 18.11.2009, a předvolal jej k ústnímu jednání v řízení o tomto přestupku na den **9.2.2010** ve 13.00 hod. K tomuto předvolání zaslal žalobce správnímu orgánu xerokopie dokladů o návštěvě ambulance / ordinace ve dnech 5.1. až 8.2.2010 (došlo dne 9.2.2010).

2. Dne 12.4.2010 pod čj. OD-8553/10-909/2009-KUH Městský úřad Kralovice předvolal žalobce k ústnímu jednání v řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jehož se měl dopustit dne 18.11.2009, na den **29.4.2010** ve 13.00 hod. K tomuto předvolání zaslal žalobce správnímu orgánu xerokopii dokladu o pracovní neschopnosti od 28.4.2010 (došlo dne 29.4.2010).

3. Dne 29.7.2010 pod čj. OD-17571/10-909/2009-KUH Městský úřad Kralovice zahájil proti žalobci řízení ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jehož se měl dopustit dne 27.5.2010, a předvolal jej k ústnímu jednání v řízení o přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jichž se měl dopustit dne 18.11.2009 a dne 27.5.2010, na den **17.8.2010** v 9.00 hod. K tomuto předvolání zaslal žalobce správnímu orgánu xerokopii dokladu o pracovní neschopnosti od 11.8.2010 (došlo dne 13.8.2010).

K dotazu správního orgánu MUDr. M. Balmetová dne 4.10.2010 uvedla, že pacientovy diagnózy v současnosti umožňují účast na ústním jednání před Městským úřadem Kralovice.

4. Dne 4.10.2010 pod čj. OD-22608/10-909/2009-KUH Městský úřad Kralovice předvolal žalobce k ústnímu jednání v řízení o přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jichž se měl dopustit dne 18.11.2009 a dne 27.5.2010, na den **20.10.2010** ve 14.00 hod. V případě, že po předchozí řádné omluvě z ústního jednání se žalobce nebude moci ústního jednání příslušného dne účastnit, byl termín dalšího ústního jednání stanoven postupně na den **27.10.2010** ve 14.00 hod., na den **1.11.2010** ve 14.00 hod., na den **8.11.2010** ve 14.00 hod., na den **15.11.2010** ve 14.00 hod., na den **18.11.2010** ve 14.00 hod. a na den **24.11.2010** ve 14.00 hod. K tomuto předvolání zaslal žalobce správnímu orgánu xerokopii výměnného listu, že je nadále v péči neurologie a kontrola je indikována na 26.10.2010, na niž napsal tento text ... *posílám Vám lékařské potvrzení o mé nemoci. Jelikož toto onemocnění mám již pár let, vím, že při potížích trvá léčba až dva měsíce. Momentálně nemám řidičák a ze zdravotních důvodů si nemůžu dovolit běhat každý týden na poštu tak, jak jste mi rozepsala ty termíny* ... (došlo dne 18.10.2010).

K ústnímu jednání došlo dne 24.11.2010. Z protokolu o tomto ústním jednání plyne, že dne 18.10.2010 byla správnímu orgánu doručena omluva obviněného z jednání s tím, že dne 10.10.2010 a 12.10.2010 byl pacient ošetřen na ambulanci praktického lékaře MUDr. M.

Balmetové, ale další omluva již nebyla doručena, i když 26.10.2010 měl žalobce indikovanou kontrolu u lékaře, její výsledek správnímu orgánu předložen nebyl. Obviněný se k ústnímu jednání nedostavil a ani se řádně neomluvil. Správní orgán proto věc projednal v nepřítomnosti obviněného.

Rozhodnutím ze dne 3.12.2010, čj. OD-27273/10-909/2009-KUH Městský úřad Kralovice **I.** řízení vedené proti žalobci pro podezření ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jehož se měl dopustit dne 18.11.2009, zastavil, neboť odpovědnost za přestupek zanikla, a **II.** uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, jehož se dopustil dne 27.5.2010.

K tomu Krajský úřad Plzeňského kraje v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že vzhledem k tomu, že se odvolatel neustále omlouval z nařízených ústních jednání ze zdravotních důvodů, přičemž nebylo nikdy zcela zřejmé, kdy by tyto zdravotní důvody mohly pominout, a tedy kdy by se odvolatel mohl dostavit k ústnímu jednání. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na více po sobě jdoucích termínů. Odvolatel přitom v poslední omluvě (doručené správnímu orgánu I. stupně dne 18.10.2010) spojené s „výměnným listem – poukazem“ uvedl, že nemůže každý týden „běhat na poštu“. Z této písemnosti však rovněž vyplývá, že odvolatel se měl dostavit ke kontrole k lékařce dne 26.10.2010. Je samozřejmé, že účastník řízení se nemusí omlouvat z každého nařízeného termínu ústního jednání zvlášť, pokud například trpí onemocněním, které prokazatelně vyžaduje léčbu např. 1 měsíc. Pak je nutné připustit, že účastník řízení podá jednu omluvu, kterou se omlouvá z více nařízených termínů právě na dobu jednoho měsíce, což však musí být dostatečně prokázáno. Je přitom na samotném účastníkovi, aby věrohodně doložil, že nastal důvod, pro který se nemohl dostavit k nařízenému ústnímu jednání. Z omluvy odvolatele (která byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 18.10.2010) vyplynulo, že dne 26.10.2010 se má dostavit ke kontrole k MUDr. M. Balmetové. Po tomto datu tak odvolatel nikterak nedoložil, zda byl stále v pracovní neschopnosti, resp. zda je zde takový důležitý důvod, pro který se nemůže k ústnímu jednání dostavit. Odvolací správní orgán má tedy za to, že odvolatel byl řádně předvolán na stanovené termíny, a to včetně dne 24.11.2010, kdy konal správní orgán I. stupně ústní jednání v nepřítomnosti odvolatele. Na tento termín byl odvolatel řádně předvolán, přičemž se z tohoto termínu nikterak neomluvil. Je třeba přitom poznamenat, že odvolatel měl jít na kontrolu k MUDr. M. Balmetové dne 26.10.2010, a tedy správní orgán I. stupně konal ústní jednání v nepřítomnosti odvolatele téměř celý měsíc po této plánované kontrole.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí k tomu Krajský úřad Plzeňského kraje dále uvedl, že ze spisového materiálu nikterak nevyplývá, že by byl odvolatel trvale v pracovní neschopnosti a že by ze zdravotních důvodů nemohl k ústnímu jednání dostavit. Z omluv odvolatele totiž zpravidla nevyplývá, jak závažné jsou odvolatelovy zdravotní obtíže a zda tyto obtíže skutečně odvolateli bránily, aby se dostavil k ústnímu jednání. Při předvolání na každý termín tak byl odvolatel povinen se z tohoto termínu omluvit, resp. pokud se odvolatel neomluvil, byl správní orgán I. stupně oprávněn konat ústní jednání v jeho nepřítomnosti. V této souvislosti je třeba uvést, že správní orgán I. stupně konal ústní jednání dne 24.11.2010. Z tohoto termínu se odvolatel nikterak neomluvil. V této souvislosti tak odvolací správní orgán považuje za nepodstatné, zda se odvolatel dříve omlouval doložením

pracovní neschopnosti či zda doložil výměnný list. I výměnný list by však odvolací správní orgán považoval za dostatečný doklad o nemožnosti dostavit se k ústnímu jednání (samozřejmě pokud by z něj důvod nemožnosti dostavit se k ústnímu jednání vyplýval). K odvolatelově námitce, že pokud považoval správní orgán I. stupně omluvu za nedostatečnou, měl jej vyzvat k doplnění omluvy a nikoliv dotazovat se ošetřující lékařky na zdravotní stav, odvolací správní orgán předně uvádí, že je právě na účastníkovi řízení, aby doložil důležitý důvod, pro který se k ústnímu jednání nedostavil. Pokud tedy správní orgán nepovažuje omluvu za dostatečnou, není povinen vyzývat účastníka k doplnění takové omluvy. Co se poté týče zjišťování správního orgánu I. stupně zdravotního stavu odvolatele, pak je třeba uvést, že správní orgán I. stupně nikterak nezjišťoval konkrétní diagnózu odvolatele, toliko se dotazoval ošetřujících lékařek odvolatele na skutečnost, zda zdravotní stav odvolatele skutečně brání tomu, aby se odvolatel mohl dostavit k ústnímu jednání. Takovéto skutečnosti dle názoru odvolacího správního orgánu lékařským tajemstvím chráněny nejsou. Vzhledem k tomu, že se správní orgán I. stupně dotazoval na zdravotní stav odvolatele zpětně ode dne 23.9.2010, a správní orgán I. stupně konal ústní jednání až dne 24.11.2010, nemají sdělení ošetřujících lékařek žádný vliv na projednávanou věc, neboť sdělení lékařek se k termínu ústního jednání dne 24.11.2010 nikterak nevztahují. Vzhledem k tomu, že se odvolatel z nařízeného ústního jednání na den 24.11.2010 vůbec neomluvil, neměl správní orgán I. stupně důvod odvolatele vyzývat k doplnění omluvy, neboť zde nebylo podání, které by bylo možné doplňovat. Správní orgán I. stupně byl tedy oprávněn konat ústní jednání v nepřítomnosti odvolatele a po konání ústního jednání i ve věci vydat rozhodnutí.

K tomuto žalobnímu bodu soud konstatuje, že obviněný z přestupku má právo na projednání věci ve své přítomnosti a správní orgán je tudíž povinen jej k ústnímu jednání řádně předvolat. K uplatnění tohoto práva a splnění této povinnosti je však nezbytná vzájemná součinnost (spolupráce) správních orgánů a obviněných z přestupku. Jde-li obviněnému z přestupku skutečně o to, aby věc byla projednána v jeho přítomnosti, je zejména v případě dlouhodobé nemoci třeba, aby i on sám pro to něco udělal (např. využil byť jen dočasněho zlepšení svého zdravotního stavu a navrhl správnímu orgánu vhodný termín ústního jednání).

I když ústní jednání nařízené na den 9.2.2010 a na den 29.4.2010 se týkalo skutku, jehož se žalobce měl dopustit dne 18.11.2009, a ne skutku, jímž byl žalobce shledán vinným, přineslo to správnímu orgánu určitou zkušenost a bezpochyby to předznamenalo jeho další postup, kdy ve vztahu ke skutku, jehož se žalobce měl dopustit dne 27.5.2010, správní orgán oprávněně volil cestu jednoho předvolání na jeden konkrétní den a dalšího předvolání na sérii konkrétních dní.

Dne 4.10.2010 pod čj. OD-22608/10-909/2009-KUH byl žalobce správním orgánem před každým dalším termínem ústního jednání poučen o povinnosti řádně se omluvit z předešlého ústního jednání.

Soud má ve shodě se správními orgány za to, že z termínu 24.11.2010 se žalobce nikterak neomluvil. I podle názoru soudu tu tedy byly podmínky k projednání věci v nepřítomnosti obviněného z přestupku. Vedle toho, že se žalobce neomluvil, zde ostatně lze – v daném kontextu – mít určité pochybnosti také o důležitosti jeho důvodu pro nedostavení se k ústnímu jednání, neboť ne všechny bolesti a pohybové obtíže, pro něž třeba být nadále

v péči neurologie, jsou důležitými důvody podřaditelnými pod ust. § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích.

Správní orgány podle názoru soudu rovněž správně posoudily charakter žalobcovy omluvy došlé správnímu orgánu I. stupně dne 18.10.2010 v celkovém kontextu, tj. s ohledem na dosavadní průběh řízení, resp. z hlediska jeho pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna a zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku.

Je příznačné, že právě z důvodu prekluze mohl být žalobce shledán vinným toliko jedním ze skutků, pro něž bylo vedeno řízení, kdežto ve vztahu k druhému z nich muselo být řízení zastaveno.

V podrobnostech se odkazuje i na vyjádření žalovaného správního orgánu k žalobě, jakož i na rozhodnutí odvolacího správního orgánu a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které mu předcházelo.

V daném případě byl žalobce k ústnímu jednání řádně předvolán, ale bez náležité omluvy se k němu nedostavil. Vzhledem k tomu bylo možno věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku. Žalobní bod namítající porušení ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích tudíž nemohl být shledán důvodným.

Na uvedeném nic nemohou změnit ani aktuální žalobcovy obtíže, na něž poukazoval při jednání před soudem, a to už proto ne, že soud podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

– 3 –

Žalobce dále namítá, že neměl možnost se seznámit s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně [§ 36 odst. 3 spr. ř.].

Podle § 36 odst. 3 části věty před středníkem spr. ř. nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Při aplikaci ust. § 36 odst. 3 spr. ř. je podle názoru soudu třeba vzít v úvahu zvláštnosti každého jednotlivého případu. V daném případě byl žalobce v každém ze čtyř předvolání poučen, že ve smyslu § 36 odst. 3 spr. ř. mu při ústním jednání bude dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a že odmítne-li se k projednání přestupku dostavit nebo se k jednání nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, může být přestupek projednán v jeho nepřítomnosti (§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích). Ke specifikům právě posuzované věci tedy patří to, že žalobce byl opakovaně poučen o tom, že možnost vyjádřit se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí bude mít při nařizeném ústním jednání.

V této souvislosti soud ještě podotýká, že ani z odvolání, ani z žaloby není nikterak patrné, jak se měla skutečnost, že se žalobce před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně neseznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, projevit v zákonnosti rozhodnutí ve věci samé, resp. jak jej měla uvedená skutečnost zkrátit na právech, která jemu náležejí.

Že správní orgány v namítané záležitosti nepochybily, lze dovodit z několika – pro věc použitelných – závěrů soudní praxe.

V rozsudku ze dne 28.6.2005 č.j. 8 As 3/2005-86 Nejvyšší správní soud prezentoval např. tento právní názor: *„Byl-li účastník správního řízení vyrozuměn o tom, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí a případně učinit procesní návrhy na doplnění dokazování, a to ještě předtím, než správní orgán formálně ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, nicméně z výzvy je nepochybné, kdy bude shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno, a účastník se nemusí seznamovat s podklady před tímto okamžikem, nejde o porušení práva upraveného v § 33 odst. 2 správního řádu (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).“* (tento rozsudek byl publikován pod č. 1319/2007 Sb. NSS).

V rozsudku ze dne 26.2.2010 č.j. 8 Afs 21/2009-243 pak Nejvyšší správní soud prezentoval tento právní názor: *„Není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli, a zda tak účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit.“* (tento rozsudek byl publikován pod č. 2073/2010 Sb. NSS).

V souvislosti s druhým z těchto rozsudků třeba konstatovat, že soudní praxe má za to, že jedním ze smyslů ustanovení § 36 odst. 3 spr. ř. je bránit tomu, aby správní orgány opatrovaly další podklady pro vydání rozhodnutí, aniž by o tom účastníky jakkoli informovaly, a účastníci řízení by se o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí dozvěděli až z konečného rozhodnutí ve věci.

Soud má tak za to, že správní orgány při aplikaci ustanovení § 36 odst. 3 spr. ř. nepochybily. Žalobní bod namítající porušení ustanovení § 36 odst. 3 spr. ř. tudíž nemohl být shledán důvodným.

Vzhledem k uvedenému nemá soud za to, že by v uvedeném případě bylo porušeno právo žalobce na projednání věci v ústním jednání (§ 74 odst. zákona o přestupcích), ani jeho právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí (§ 36 odst. 3 spr. ř.).

Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci,

který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán se však práva na náhradu těchto nákladů vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 7. srpna 2012

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Helena Kovářiková